UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antonini Liberalis Transformationum congeries

Antoninus <Liberalis>

Basileae, 1568

VD16 A 2960

Ἀπολλωνίου ἱσορίαι θαυμάσιαι.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70288

Visual Library

ἈΠΟΛΛΩΝΊΟΥ

ἱστορίαι θαυμάσιαι.

Βώλου Ἐπιμενίδης ὁ κρὴς λέγε- α'
ται ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἀ-
δελφῶν τοῦ πατρὸς ἀποσταλεὶς
εἰς ἀγρὸν πρόβατον ἀγαγεῖν εἰς
τὴν πόλιν, καταλαβούσης αὐ-
τὸν νυκτὸς παραλλάξαι τῆς τρίβου. καὶ κατακοιμη-
θῆναι ἔτη ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα, καθάπερ ἄλλοι τε
πολλοὶ εἰρήκασιν, ἔτι καὶ Θεόπομπος ἐν ταῖς ἱστο-
ρίαις, ἐπιτρέχων τὰ κατὰ τόπους θαυμάσια. Ἔπει-
τα συμβῆναι ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ τοὺς μὲν οἰκείους
τοῦ Ἐπιμενίδου ἀποθανεῖν. αὐτὸν δὲ ἐγερθέντα ἐκ τοῦ
ὕπνου, ζητεῖν ἐφ' ὃ ἀπεστάλη πρόβατον. μὴ εὑρόν-
τα δὲ, πορεύεσθαι εἰς τὸν ἀγρόν. ὑπελάμβανε δὲ ἐγη-
γέρθαι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ᾗπερ ἔδοξεν κεκοιμῆσθαι.
καὶ καταλαβὼν τὸν ἀγρὸν πεπραμένον, καὶ τὴν
σκευὴν ἠλλαγμένην ἀπῄει εἰς τὴν πόλιν. καὶ εἰ-
σελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν ἐκεῖθεν πάντα ἔγνω, ἐν οἷς
καὶ τὰ περὶ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἀφανὴς ἐγένετο.
λέγουσι δὲ οἱ Κρῆτες, ὥς φησιν Θεόπομπος, ἔτη βιώ-
σαντα αὐτὸν ἑκατὸν πεντήκοντα ἀποθανεῖν. λέ-
γεται δὲ περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου καὶ ἄλλα οὐκ
ὀλίγα παράδοξα. Ἀριστέαν δὲ ἱστορεῖται β'
τὸν Προικοννήσιον, ἔν τινι γναφείῳ τοῦ Προικοννήσου

τελευτήσαντα ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ ἐν Σικελίᾳ ὑπὸ πολλῶν θεωρηθῆναι γράμματα διδάσκοντα, ὅθεν πολλάκις αὐτῷ τοῦ τοιούτου συμβαίνοντος, καὶ περιφανοῦς γινομένου διὰ πολλῶν ἐτῶν, καὶ πυκνότερον ἐν τῇ Σικελίᾳ φανταζομένου, οἱ Σικελοὶ ἱερόν τε καθιδρύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔθυσαν ὡς ἥρωϊ.

γ' Περὶ δὲ Ἑρμοτίμου τοῦ Κλαζομενίου τοιαῦτά τινα μυθολογεῖται. φασὶν γὰρ αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος πλαζομένην, ἀποδημεῖν ἐπὶ πολλὰ ἔτη, καὶ κατὰ τόπους γινομένην, προλέγειν τὰ μέλλοντα ἀποβήσεσθαι, οἷον ὄμβρους μεγάλους καὶ ἀνομβρίας, ἔτι δὲ σεισμούς τε καὶ λοιμούς, καὶ τὰ παραπλήσια, τοῦ σωματίου κειμένου. τὴν δὲ ψυχὴν καθάπερ εἰς ἔλυτρον διὰ χρόνων τινῶν εἰσερχομένην, διεγείρειν τὸ σῶμα. τοῦτο δὲ αὐτοῦ πολλάκις ποιοῦντος, τῆς γυναικὸς ἐντολὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐχούσης, ὅτε μέλλοι χωρίζεσθαι, μηδένα θιγεῖν τοῦ σωματίου, μηδέ τινα τῶν πολιτῶν, μηδ' ἄλλον ἀνθρώπων εἰσελθόντες τινὲς εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐκλιπαρήσαντες τὸ γύναιον ἐθεώρησαν χαμαὶ κείμενον γυμνὸν τὸν Ἑρμότιμον ἀκίνητον. οἱ δὲ πῦρ λαβόντες κατέκαυσαν αὐτόν, οἰόμενοι τῆς ψυχῆς παραγινομένης, καὶ μηκέτι ἐχούσης ὅπου εἰσδύσεται, παντελῶς στερήσεσθαι τοῦ ζῆν, ὅπερ καὶ συνέπεσεν.

πεσεῖν. τὸν μὲν οὖν Ἑρμότιμον Κλαζομένιοι τι-
μῶσι μέχρι τοῦ νῦν, καὶ ἱερὸν αὐτοῦ καθίδρυται,
εἰς ὃ γυνὴ οὐκ εἰσέρχεται, διὰ τὴν προειρημένην
αἰτίαν. Ἄβαρις δὲ ἐξ ὑπερβορέων ἦν μὲν δ
καὶ αὐτὸς τῶν θεολόγων· ἔγραφε δὲ καὶ χρησ-
μοὺς ταῖς χώραις περιερχόμενος, οἵ εἰσιν μέ-
χρι τοῦ νῦν ὑπάρχοντες. προέλεγεν δὲ καὶ οὗτος
σεισμοὺς, καὶ λοιμοὺς καὶ τὰ παραπλήσια,
καὶ τὰ γιγνόμενα κατ᾽ οὐρανόν. λέγεται δὲ
τοῦτον εἰς Λακεδαίμονα παραγενόμενον, εἰρηκέναι
τοῖς Λάκωσι κωλυτήρια θῦσαι τοῖς θεοῖς, καὶ ἐκ
τούτου ὕστερον ἐν Λακεδαίμονι λοιμὸς οὐκ ἐγέ-
νετο. Τὰ δὲ περὶ Φερεκύδην τοσαῦτά τι- ε
να ἱστορεῖται. Ἐν Σκύρῳ ποτὲ τῇ νήσῳ διψῶντα,
ὑδάτιον αἰτῆσαι παρά τινος τῶν γνωρίμων· τὸν
δὲ πιόντα εἰπεῖν σεισμὸν ἐσόμενον ἐν τῇ νήσῳ με-
τὰ τρίτην ἡμέραν· τούτου δὲ συμβάντος, μεγά-
λην δόξαν αὐτὸν ἀπενέγκασθαι. πάλιν δὲ εἰς Σά-
μον πορευόμενος εἰς τὸ τῆς Ἥρας ἱερὸν, ἰδεῖν
πλοῖον εἰς τὸν λιμένα καταγόμενον, καὶ εἰπεῖν
τοῖς συνεστῶσιν, ὡς οὐκ εἰσελεύσεται αὐτὸς τοῦ λι-
μένος. ἔτι δὲ λέγοντος αὐτοῦ καταρραγῆναι
γνόφον, καὶ τέλος ἀφανισθῆναι τὴν ναῦν.
Τούτοις δὲ ἐπιγενόμενος Πυθαγόρας Μνη- ς
σάρχου υἱὸς, τὸ μὲν πρῶτον διεπονεῖτο περὶ τὰ
μαθήματα, καὶ τοὺς ἀριθμούς· ὕστερον δέ ποτε

καὶ τῆς Φερεκύδου τερατοποιίας οὐκ ἀπέστη. καὶ γὰρ τῷ Ποντίου πλοίῳ εἰσερχομένῳ φορτίον ἔχοντι, καὶ τῶν παρατυχόντων εὐχομένων σωστὸν εἶν, κατελθεῖν διὰ τὸν φόβον, ἑστῶτα τοῦτον εἰπεῖν· μικρὸν τοίνυν φανήσεται ὑμῖν σῶμα ἄγον τὸ πλοῖον τοῦτο· πάλιν δ' ἐν Καυλωνίᾳ, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, γράφων περὶ αὐτοῦ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα λέγει, καὶ τὸν ἐν Τυῤῥηνίᾳ φησὶν δάκνοντα θανάσιμον ὄφιν, αὐτὸς δάκνων, ἀπέκτεινεν. καὶ τὴν γινομένην δὲ στάσιν τοῖς Πυθαγορείοις προειπεῖν. διὸ καὶ εἰς Μεταπόντιον ἀπῆρεν, ὑπὸ μηδενὸς θεωρηθεὶς καὶ ὑπὸ τοῦ κατὰ Σάμον ποταμοῦ διαβαίνων σὺν ἄλλοις, ἤκουσε φωνὴν μεγάλην ὑπὲρ ἀνθρώπων· Πυθαγόρα χαῖρε. τοὺς δὲ παρόντας περιδεεῖς γενέσθαι. ἐφάνη δέ ποτε καὶ ἐν Κρότωνι, καὶ ἐν Μεταποντίῳ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ. ἐν θεάτρῳ δὲ καθήμενός ποτε ἐξανίσταται, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, καὶ τὸν ἴδιον μηρὸν παρέφαινε τοῖς καθημένοις ὡς χρυσοῦν. λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ ἄλλα τινὰ παράδοξα. Ἡμεῖς δὲ μὴ βουλόμενοι μεταγραφέων ἔργον ποιεῖν, αὐτοῦ τὸν λόγον καταπαύσομεν.

ζ' Ἀριστοτέλης δ' ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασιν τοὺς περὶ τὴν φυτείαν τῆς κριθῆς γινομένους, χλωροτέρα ἴσχειν καὶ τὰ σώματα μᾶλλον, ἢ περὶ τὸν πυρὸν καταγινομένους.

μένους. Ἄνδρων ἐν τῇ δ΄, τῶν πρὸς Φι- η'
λιππον θυσιῶν κορώνη ἐν τῇ Ἀττικῇ εἰς τὴν ἀ-
κρόπολιν οὐδεμία ἑώραται εἰσερχομένη. κα-
θάπερ οὐδὲ ἐν Γάφῳ περὶ τὰ θυρώματα τὰ
τῆς ἀφροδίτης μυῖα ἐφιπταμένη. Ἀριστο- θ'
τέλης δὲ ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασί φησιν, οἱ
μονοσιτοῦντες πικρότερα τὰ ἤθη ἔχουσι μᾶλ-
λον, ἢ οἱ δὶς τροφαῖς χρώμενοι. Θεόπομπος ι'
δὲ ἐν τοῖς θαυμασίοις ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Ὀλυμπίων
πολλῶν ἐπιπολαζόντων ἰκτίνων ἐν τῇ πανη-
γύρει, καὶ διαρπαζόντων τὰ διαφερόμενα κρέα τῶν
ἱεροθύτων ἀθιγῆ μένειν. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν νο- ια'
μίμοις βαρβαρικοῖς τῆς Καρίας σκορπίοι γίνονται,
οἱ τοὺς μὲν ξένους πατάξαντες, οὐ λίαν ἀδικοῦσι·
τοὺς δὲ ἐπιχωρίους παρ᾽ αὐτὰ ἀποκτείνουσιν. Πε- ιβ'
ρὶ Βαβυλῶνα δὲ διαβάντι τὸν Εὐφράτην πο-
ταμόν, ὀφίδια γίγνεται, καὶ τοὺς μὲν ξένους
τύπτει, τοὺς δ᾽ ἐντοπίους οὐκ ἀδικεῖ. Ἐν τοῖς ιγ'
κατὰ τόπους μυθικοῖς ἐν Ἁλικαρνασσῷ θυσίας τι-
νὸς τῷ Διῒ τῷ Ἀσκραίῳ συντελουμένης ἀγέ-
λην αἰγῶν ἄγεσθαι πρὸ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἵστασθαι.
τῶν δὲ κατευχῶν συντελεσθεισῶν, προβαίνειν
μίαν αἶγα ὑπὸ μηδενὸς ἀγομένην, καὶ προ-
σέρχεσθαι τῷ βωμῷ. τὸν δὲ ἱερέα λαβόμε-
νον αὐτῆς, καλλιερεῖν. Φύλαρχος ἐν τῇ ιδ'
η, τῶν ἱστορικῶν, καὶ κατὰ τὸν Ἀράβιον φησὶ

κόλπον

κόλπον πηγὴν εἶναι ὕδατος, ὑφ᾽ οὗ εἴ τις τοὺς
πόδας χρίσειεν, συμβαίνειν εὐθέως ἐκτείνεσθαι ἐπὶ
πολὺ τὸ αἰδοῖον. καὶ τινῶν μὲν, μὴ δ᾽ ὅλως
συστέλλεσθαι, τινῶν δὲ μετὰ μεγάλης κακοπα-
ιε΄ θείας καὶ θεραπείας ἀποκαθίστασθαι. Σκύμνος
δὲ ὁ Χῖος τὴν Βρεττανικὴν νῆσον λέγει σταδίων
εἶναι τετρακοσίων τὸ περίμετρον· γίγνεσθαι δὲ
ἐν αὐτῇ τὰ γενήματα ἀπύρηνα, οἷον τὰς ἐλαίας
πυρῆνας μὴ ἔχειν, μηδὲ βότρυς γίγαρτον, μηδὲ
ιϛ΄ τὰ ἐμφερῆ τούτοις. Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ πε-
ρὶ τῶν φυτῶν πραγματείᾳ, τὴν θαψίαν ῥί-
ζαν, ᾗ οἱ ἰατροὶ χρῶνται, ἐὰν τις σὺν κρέασιν
ἑψήσῃ, τὰ πολλὰ ἐν γίγνεσθαι, ὥστε ἐκ τοῦ ἀγ-
ιζ΄ γείου μηκέτι δύνασθαι ἐξαιρεθῆναι. Κτη-
σίας παρ᾽ Ἰνδοῖς ξύλον γίνεσθαί φησιν, ὃ καλεῖ-
ται πάρυβον· τοῦτο ἐφ᾽ ἑαυτὸ ἕλκει πᾶν τὸ προσ-
κομισθὲν αὐτῷ, οἷον χρυσὸν, ἄργυρον, κασσίτε-
ρον, χαλκὸν, καὶ τἄλλα μεταλλικὰ πάντα.
ἕλκει δὲ καὶ τὰ σύνεγγυς ἱστάμενα στρουθία. ἐὰν δὲ
μεῖζον ᾖ τὸ ξύλον, καὶ αἶγας, καὶ πρόβατα, καὶ
ιη΄ τὰ ὁμήλικα ζῷα. Φύλαρχος ἐν κ΄, ἱστο-
ριῶν, ἐκ τῆς Ἰνδικῆς φησὶν ἐνεχθῆναι λευκὴν
ῥίζαν, ἣν κόπτοντες μεθ᾽ ὕδατος καταπλάτ-
τειν τοὺς πόδας· τοὺς δὲ καταπλασθέντας ἄν-
δρας τῆς συνουσίας λήθην ἴσχειν, καὶ γίγνεσθαι
ὁμοίους εὐνούχοις. Διὸ καὶ ἔτι ἀνήβων ὄντων κα-
τα χρίουσι,

ταχρίουσι, καὶ μέχρι θανάτου οὐκ ἐπαίρουσιν.
Ἡρακλείδης δὲ ὁ κρητικὸς, ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν ιθ´
τῇ ἑλλάδι πόλεων, κατὰ τὸ Πήλιον ὄρος φύεσθαί
φησιν ἄκανθαν καρποφόρον, ἧς τὸν καρπὸν ἐάν
τις τρίψας μετ᾽ ἐλαίου καὶ ὕδατος, χρίσῃ τὸ
αὐτοῦ ἢ ἄλλου σῶμα χειμῶνος ὄντος, οὐκ ἐπιαισθή-
σεται τοῦ ψύχους. Κτησίας δὲ ἐν τῇ δε- κ´
κάτῃ περσικῶν, καμήλους τινὰς ἐν τῇ χώρᾳ
γίγνεσθαι, ἃς ἔχειν τρίχας πρὸς Μιλήσια ἔρια
τῇ μαλακότητι· ἐκ δὲ τούτων τοὺς ἱερούς καὶ τοὺς
ἄλλους δυνάστας τὰς ἐσθῆτας φορεῖν. Τῶν κα´
παρατετηρημένων δ᾽ ἐστὶ, τὸ τὰ δίχηλα μόνα τῶν
ζώων εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας ἀστραγάλους ἔχειν·
ἀποδέδωκεν τὴν αἰτίαν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυ-
σικοῖς προβλήμασιν, διὰ τί ἐν τοῖς ὀπισθίοις καὶ
οὐκ ἐμπροσθίοις. Οὐδὲν γὰρ μάτην ἡ φύσιν ἐποίη-
σεν. Συνῶπται δὲ ἐν τῷ βίῳ καὶ τὸ μη- κβ´
δὲν τῶν κερασφόρων ζώων ἀποψοφεῖν· ἀποδέ-
δωκεν δὲ καὶ τούτων τὴν αἰτίαν Ἀριστοτέλης ἐν
τοῖς προβλήμασιν. Θαυμαστὸν δὲ καὶ τὸν κγ´
ἥλιον ἰσθι καίειν ἡμᾶς, τὸ δὲ πῦρ μηδ᾽ ὅλως, καὶ
τὸ τὸν ἀδάμαντα μὴ θερμαίνεσθαι πυρούμενον. Τὸν
μάγνητα λίθον ἡμέρας μὲν οὔσης ἕλκειν· νυκ-
τὸς δὲ ἧττον, ἢ οὐδὲ ὅλως ἕλκειν. Εὔδοξος ὁ κδ´
Ῥόδιος περὶ τὴν Κελτικὴν εἶναί τι ἔθνος φησὶν,
ὃ τὴν ἡμέραν οὐ βλέπειν, τὴν δὲ νύκτα ὁρᾶν.

Ἀριστο-

κε′ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης, Ἄνδρων, φησὶν,
Ἀργεῖος ἐσθίων πολλὰ καὶ ἁλμυρὰ καὶ ξηρὰ δι' ὅλου
τοῦ βίου ἄδιψος καὶ ἄποτος διετέλεσεν. ἔτι δὲ πο-
ρευθεὶς εἰς Ἄμμωνα διὰ τῆς ἀνύδρου ὁδοῦ, ἄλφιτα
ξηρὰ σιτούμενος, οὐ προσηνέγκατο ὑγρόν. τοῦτο δὲ
κϛ′ ἐποίησε δι' ὅλου τοῦ βίου. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ
περὶ τῆς ζωῆς καὶ θανάτου φησὶν, τῶν χελωνῶν πε-
ριαιρουμένων τὴν καρδίαν, ζῆν. Οὐκ ἔτι δὲ διώρι-
σεν πορείαν αὐτῶν, ἢ τὴν χερσαίαν, ἢ τὴν ἔνυδρον.
κζ′ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τοῖς ζωϊκοῖς (δύο γάρ εἰσιν αὐτῷ
πραγματεῖαι, ἡ μὲν περὶ ζώων, ἡ δὲ περὶ τῶν ζωϊ-
κῶν) οἱ φθεῖρες φησὶν ἐν τῇ κεφαλῇ ἐν ταῖς μα-
κραῖς οὐ φθίνουσι νόσοις, μελλόντων τελευτᾶν τῶν
παρόντων. ἀλλ' ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια διέρ-
κη′ χονται, προλελοιπότες τὴν κεφαλήν. Ἀριστο-
τέλης ἐν τοῖς ζωϊκοῖς, ὁ ῥύπος φησὶν ἐν τοῖς ὠτι-
αίοις γινόμενος, πικρὸς ὤν, ὅτ' ἂν τελευτᾶν
μέλλωσιν ἐν ταῖς μακραῖς νόσοις, γλυκὺς γίνεται,
τοῦτο δέ (φησιν) παρατετήρηται ἐπὶ πολλῶν γινό-
μενον· ἀποδέδωκε δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ γινομένου,
κθ′ ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασιν. Θεόφραστος ἐν
τῇ περὶ φυτῶν πραγματείᾳ, ἐὰν αἱ μῆτραι φησὶ
προπίωσιν ἀριστολοχίαν ἐν ὕδατι βεβρεγμένην,
λ′ καταντλείσθωσαν πλείονας ἡμέρας. Ἀριστό-
ξενος δὲ ὁ μουσικὸς τεταρταΐζοντας τὴν ἑλξίνην
φησὶν βοτάνην μετὰ ἐλαίου τριβομένην, καὶ συγ-

χρισμένην πρὸ τῆς λήψεως ἀπαλλάττειν τοῦ πάθους.
Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν τὰ πρόβατά φη- λα΄
σιν τὰ ἐν τῷ Πόντῳ τὸ ἀψίνθιον νεμόμενα, οὐκ ἔχειν
χολήν. Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν, ἐν Ἰνδοῖς λβ΄
μὴ γίνεσθαι, μήτε ὀρέβινθον, μήτε φακὸν, μήτε κύα- cicerē, lentē, fabā.
μον. Ἔτι Θεόφραστος ἐν τῷ ζ΄, περὶ φυτῶν, τῆς Βακ- λγ΄
τριανῆς ὁδοῦ ἐν τισι κώμαις πυρὸν γίγνεσθαι οὕ-
τως εὐγενῆ, ὥστε πυρῆνος ἐλαίας τὸ μέγεθος ἰσχύειν.
Ὁ αὐτὸς φιλόσοφος ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Ζακύνθῳ λδ΄
διημιγνυμένην φησὶ γῆν σίτῳ εὐγενέστερον ποιεῖν *
φαίνεσθαι τοῦτον. Τῶν παρατετηρημένων ἐστὶ δὲ λε΄
καὶ τοῦτο, τὰς ἐγκύους τῶν γυναικῶν συνεχῶς
πλησιαζούσας τοῖς ἀνδράσιν, εὐκόπως καὶ ἀκα-
κοπαθήτως τίκτειν· εἴρηκεν δὲ τοῦτο καὶ Ἀρι-
στοτέλης, ἐν τῇ ια, τῶν ἱστοριῶν. Τάκος ἐν τῷ λϛ΄
περὶ λίθων· ὁ Καρύστιος (φησὶν) λεγόμενος λί-
θος ἐπιφύσεις ἔχει βριώδεις καὶ χνοώδεις, ἐξ οὗ νή-
θεται καὶ ὑφαίνεται χειρεκμαγεῖα. στρέφουσι δὲ ἐξ
αὐτοῦ καὶ ἐν λυχνίᾳ· καὶ ἐστιν καιόμενα λαμπρὰ
καὶ ἀκατάκαυστα· τῶν δὲ ἐκμαγείων τῶν ῥυ-
παινομένων ἡ πλύσις γίγνεται, οὐ δι' ὕδατος,
ἀλλὰ κλιματὶς καίεται, καὶ τότε τὸ ἐκμαγεῖον
ἐπιτίθεται. καὶ ὁ μὲν ῥύπος ἀπέρρει, αὐτὸ δὲ λευκὸν καὶ
καθαρὸν γίνεται ὑπὸ τοῦ πυρὸς, καὶ πάλιν εἰς τὰς αὐ-
τὰς ἐγχρήστους χρείας. τὰ δ' ἐλλύχνια μένει τὸν ἅ-
παντα χρόνον ἀκατασκεύαστα καιόμενα μετ'
ἐλαίου.

ἐλαίου· δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς πτωματιζομένους
ἡ ὀσμὴ τοῦ ἐλλυχνίου καιομένου. γίγνεται δὲ
ὁ λίθος οὗτος, καὶ ἐν Καρύστῳ μὲν, ἀφ' οὗ καὶ
τοὔνομα ἔλαβεν. πολὺς δὲ ἐν Κύπρῳ καταβαι-
νόντων ἀπὸ τοῦ Γεράνδρου ὡς ἐπὶ Σόλους πο-
ρευομένοις, ἐν ἀριστερᾷ τοῦ Ἐλμαίου ὑπὸ κάτω
πετρῶν. καὶ κατὰ τὴν πανσέληνον αὔξεται, καὶ πά-
λιν φθίνοντος τοῦ σεληνίου μειοῦται καὶ ὁ λίθος.
λζ' Ἀριστοτέλης ἐν φυσικοῖς προβλήμασιν, τῶν κυρ-
τῶν βαρεῖα ἡ ἀναπνοὴ διὰ τοῦ στόματος ἐξέρχε-
ται. ἀποδέδωκεν δὲ καὶ τοῦ γιγνομένου τὴν αἰ-
λη' τίαν. Εὔδοξος δὲ ὁ Κνίδιος ἐν τῷ ζ, τῆς
περιόδου, φησὶν ἐπὶ πᾶσι τῶν ἐν Λιβύῃ ἔθνος
εἶναι, ὃ ὑπὲρ ἄνω, Σύρτεων δὲ καὶ Χαρχηδόνος
πρὸς ἀνατολὰς κείμενοι, οἳ καλοῦνται Γύζαν-
τες, οἵτινες τέχνην ἐπιτηδεύουσιν, τὰ ἄνθη
συλλέγοντες τὰ ἐν τοῖς τόποις μέλι ποιεῖν τοσοῦ-
τον καὶ τοιοῦτον, ὥστε γίγνεσθαι οἷον τὸ ὑπὸ τῶν
λθ' μελισσῶν γιγνόμενον. Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς
ἐκλογαῖς τῶν ἀνατομῶν φησὶν, ὄφις ὤφθη
ἐν Γάφῳ πόδας ἔχων δύο, ὁμοίους χερσαίῳ κρο-
κοδείλῳ. Ἀριστόξενος ὁ Μουσικὸς ἐν τῷ Τε-
λέσου βίῳ φησὶν, ᾧπερ ἐν Ἰταλίᾳ συνεκύρησεν,
ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν γίγνεσθαι πάθη ὧν ἓν εἶναι
καὶ τὸ περὶ τὰς γυναῖκας γενόμενον ἄτοπον.
ἐκστάσεις γὰρ γίγνεσθαι τοιαύτας, ὥστε ἐνίοτε
καθη-

καθημένας καὶ δειπνούσας, ὡς καλοῦντός τινος ὑπακούειν, εἶτα ἐκπηδᾶν ἀκατασχέτους γινομένας, καὶ τρέχειν ἐκτὸς τῆς πόλεως· μαντευομένοις δὲ τοῖς Λοκροῖς καὶ Ῥηγίνοις περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ πάθους εἰπεῖν τὸν θεόν, παιᾶνας ᾄδειν ἐαρινοὺς δωδεκάτης ἡμέρας ξ΄. ὅθεν πολλοὺς γενέσθαι παιανογράφους ἐν τῇ Ἰταλίᾳ.

Θεόφραστος ἐν τῷ η΄, τὴν φυτὴν τὸν σκορπίον βοτάνιον, οἱ δὲ θηλύφονον καλοῦσιν ἐπιτιθέμενον τοῖς σκορπίοις ξηραίνειν αὐτοὺς εὐθέως· τῶν παρατετηρημένων ἐστὶ δυσκατάληπτα ἕλκη γίγνεσθαι, ταῖς τε κυούσαις καὶ σπληνικοῖς καὶ τοῖς κιρσοὺς ἔχουσι, καὶ ταῖς γυναιξὶν, ὅσαις ἰξίαι περὶ τοὺς μηροὺς ἐνέστιν. μα΄

Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν μβ΄
περὶ Σόλους τῆς Κιλικίας, παρὰ τὸν ποταμὸν τὸν λεγόμενον Πίναρον, οὗ μάχη Ἀλεξάνδρου πρὸς Δαρεῖον ἐγένετο, αἱ ῥόαι ἄπυροι γίγνονται· δι' ὅλου δὲ τοῦ βίου κόκκοι τὸ οἰνίζον ἔχουσιν.

Ἀριστοτέ- μγ΄
λης ἐν τοῖς περὶ ζώων, ἡ μέλιττά φησιν ἀποβάλλουσα τὸ κεντεῖον ἀποθνήσκει· αἱ δὲ βασάζουσιν ἔξω τοῦ σμηνιδίου.

Τῶν παρατετηρη- μδ΄
μένων ἐστὶ, τὸ καὶ τοῖς λευκοΐοις ἄνθεσιν ἢ στεφάνοις, διὰ νυκτὸς λύχνους παρακαίεσθαι, ἵνα εἰς τὴν πρωΐαν ταῦτα παραμένει ἀμάραντα. ποιοῦσι δὲ τοῦτο οἱ στεφανηπλόκοι.

Θεόφραστος ἐν με΄

τῇ ε΄, τῶν φυσικῶν αἰτίων φησὶν τὰ κέλυφα τῶν
κυάμων περὶ τὰς ῥίζας τῶν δένδρων περι-
τιθέμενα, ξηραίνειν τὰ φυόμενα· καὶ αἱ κα-
τοικίδιαι δὲ ὄρνιθες συνεχῶς ταῦτα ἐσθίουσαι,
ἄτοκοι γίγνονται, ὅθεν καὶ διὰ ταύτην τὴν
αἰτίαν, τάχα δὲ καὶ δι' ἄλλας, οἱ Πυθαγό-
ρειοι ἀπηγορεύκασι τὸ τῶν κυάμων χρῆσθαι· καὶ
γὰρ πνευματοποιὸν καὶ δύσπεπτον· καὶ τοὺς
μϛ' ὀνείρους τεταραγμένους ἡμῖν ἐμποιεῖ. Τὰ
tubera ὕδνα βροντῶν συνεχῶν γιγνομένων, σκληρό-
τερα γίγνεται, καθάπερ Θεόφραστος ἐν τοῖς
μζ' περὶ φυτῶν εἴρηκεν. Θεόφραστος ἐν τῷ
περὶ φυτῶν φησὶν, ἡ λιβανωτὶς βοτάνη συν-
τιθεμένη μετὰ ἱματίων κωλύει σῆτας ἐγγί-
γνεσθαι· ἄξια δ' ἐστὶν ἐπιστάσεως τὰ εἰρημένα.
μη' Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ ἐνθουσιασμῶν ἐξει-
πεῖν. φησὶ γὰρ ἐκεῖνος τὴν μουσικὴν πολλὰ
τῶν περὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα γιγνομένων πα-
θῶν ἰατρεύειν· καθάπερ λιποθυμίαν, φό-
βους, καὶ τὰς ἐπὶ μακρὸν γιγνομένας τῆς
διανοίας ἐκστάσεις. Ἰᾶται γάρ φησιν ἡ κα-
ταύλησις καὶ ἰσχιάδα καὶ ἐπιληψίαν, κα-
θάπερ πρὸς Ἀριστόξενον τὸν μουσικὸν ἐλθόντα
χρήσασθαι αὐτὸν τοῦ μαντίου τοῦ τῆς πασιφί-
* λης * δαμωτι ἀδελφῆς, λέγεται τὸν μου-

σικὸν

σικὸν καταστῆσαι τοὺς ἐξισταμένους ἐν Θήβαις ὑπὸ
τὴν τῆς σάλπιγγος φωνήν· οὕτω τοσοῦτον
γὰρ ἐβόησεν ἀκούων, ὥστε ἀσχημονεῖν. εἰ δέ πο-
τε καὶ πολεμικὸν σαλπίσειέ τις, πολὺ χεῖ-
ρον πάσχειν μαινόμενος· τοῦτον οὖν κατὰ μι-
κρὸν περὶ αὐλῷ προσάγειν· καὶ ὡς ἄν τις εἴποι
ἐκ προσαγωγῆς ἐποίησεν καὶ τὴν τῆς σάλ-
πιγγος φωνὴν ὑπομένειν· θεραπεύει δὲ ἡ κα-
ταύλησις· καὶ ἐάν τι μέρος τοῦ σώματος ἐν
ἀλγήματι ὑπάρχῃ, καταυλουμένου τοῦ σώ-
ματος, καταύλησις γιγνέσθω ἡμέρας ἕως ἐλά-
χιστα καὶ εὐθέως τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ, ἐλάττων
ὁ πόνος γενήσεται καὶ τῇ δευτέρᾳ· τὸ δὲ γιγνό-
μενον διὰ τῆς καταυλήσεως, ἐπιχωριάζει
καὶ ἀλλαχῇ, μάλιστα δὲ ἐν Θήβαις μέχρι τῶν
νῦν χρόνων. Θεόφραστος ἐν τῷ πε- μθ'
ρὶ φυτῶν ἐν τῇ ἑβδόμῃ τῆς πραγματείας,
Εὔνομος φησὶν ὁ Χῖος ὁ φαρμακοπώλης, ἐλ-
λεβόρου πίνων πλείονας πόσεις οὐκ ἐκαθαί-
ρετο· καί ποτε ἔφη ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ συνθέμενος
τοῖς ὁμοτέχνοις, περὶ δύο καὶ εἴκοσι πόσεις
ἔλαβεν ἐν τῇ ἀγορᾷ καθήμενος, καὶ οὐκ ἐξα-
νέστη ἀπὸ τῶν ὠνίων· τότε δ' ἀπῆλθεν λούσασθαι
καὶ δειπνῆσαι, ὥσπερ εἰώθει, καὶ οὐκ ἐξήμεσεν·
τοῦτο δὲ ἔπραξεν ἐν πολυχρονίῳ συνηθείᾳ γε-

γονὼς, ἀρξάμενος ἀπὸ ὀλίγων, ἕως τοσού-
των πόσεων· πάντως δὲ τῶν φαρμάκων
αἱ δυνάμεις ἀσθενέστεραι τοῖς συνηθισμένοις,
ἐνίοις δὲ καὶ ἄπρακτοί εἰσιν· ἄξιον δὲ ἐπιστῆ-
ν' σαι πρᾶγμα. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τοῖς φυ-
σικοῖς προβλήμασιν εἴρηκεν, τοὺς ἀνθρώπους
φησὶ βεβρωκότα καὶ πεπωκότα τοὺς αὐ-
τῶν σταθμοὺς ἄγειν, καὶ ὅτε νήστης ὑπῆρ-
χεν· πειρᾶται δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ
γινομένου ἀποδιδόναι.

Ἀπολλωνίου ἱστοριῶν θαυμα-
σίων τέλος.